

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

№ 547.

Ella Post-Braeunlich,
Pottschach (Austria).

Kl. 302.

446, 52

Zamknięcie zatrzasku do ubrań.

Zgłoszono: 14 kwietnia 1920 r.

Udzielono: 5 września 1924 r.

Pierwszeństwo: 4 lutego 1919 r. (Austria).

Wynalazek dotyczy przesuwalnego i zaciskowego zamknięcia zatrzasku do drobnych części garderoby wszelkiego rodzaju. Znane dotychczas zamknięcia okrągłych zatrzasków, nie dają gwarancji pewnego zamknięcia przez to, że nie spoczywają w przesuwalnej oprawce na dostatecznie szerokiej powierzchni i że sprężyny oprawkowe stykają się z zatrzaskami tylko w dwóch punktach. Zatrzask według niniejszego wynalazku różni się od wspomnianych tem, że posiada kształt kleszczy z szeroką, płaską podstawą, a z boków taki kształt, że sprężyny oprawkowe ściśle przylegają do obu stron zatrzasku na dłuższej przestrzeni.

Zatrzask podług wynalazku wyróżnia się niskim, tworzącym jego szyjkę cylindrem, którego przekrój poprzeczny

posiada mniej więcej kształt liry i którego ta strona przez którą zostaje wprowadzony, ma mały występ, przylegający do boków szyjki zatrzasku, przyczem jego płaszczyzna jest duża i całkowicie płaska, przez co nie może się on poruszać w oprawce.

Zamknięcie zatrzasku jest przedstawione na rysunku w powiększonym rozmiarze, przyczem fig. 1 i 2 przedstawiają zatrzask w widoku perspektywicznym i przekroju poziomym, fig. 3 i 4 — oprawkę w przekroju pionowym i poziomym bez główki, fig. 5 — oprawkę z nasuniętą główką w przekroju pionowym i fig. 6 przedstawia widok zgóry oprawki z wsuniętą główką, przeciętą podług linii *A—B* na fig. 5.

Zatrzask (fig. 1 i 2) składa się z płyty 1, do której przylega niski cylinder 2,

o przekroju poprzecznym kształtu liry, tworzący szyjkę zatrzasku. Dolna część cylindra 2 posiada, naprzeciw miejsca wsuwania, mały wieniec 3, zaokrąglony ze wszystkich stron, ale zupełnie płaski przy podstawie, który przylega do boków cylindra 2. W wykonaniu niniejszem cylinder 2 ma ku przodowi nieco rozszerzony przekrój poprzeczny i wydrążone powierzchnie w tym celu, żeby przeszkodzić samoczynnemu przesunięciu się zpowrotem zatrzasku z jego sprężyn oprawkowych. Przy takich zamknięciach, przy których ciągnięcie łączonych części garderoby stale ma kierunek zamknięcia oprawki i przez to niema obawy samoczynnego wysunięcia się zatrzasku, zbędne jest rozszerzenie jego szyjki do przodu. Również boki szyjki zatrzasku i ramiona sprężynowe mogą być niewydrążone, ale prostopadłe. Umocowanie zatrzasku przy łączonych częściach garderoby odbywa się w znany sposób przez przyszywanie zapomocą otworów do szycia 4, albo w inny dowolny sposób, np., zapomocą małych nakładek, przenikających materiału i następnie wygiętych.

Przy stosowaniu otworów do szycia jest wskazane łączenie ich przez rowki 5 zewnętrzną krawędzią płyty 1 dla uniknięcia wystawiania nici poza wewnętrzną powierzchnią płytki.

W przesuwalnej oprawce 6 podług fig. 3, 4, 5 i 6 zostaje, w znany sposób, ułożona płaska sprężyna 7, której zakrzywienie układa się przy wewnętrznej ścianie oprawki i nie może ulec wyciągnięciu przez wręb 8 albo t. p. Sprężyna może być i w ten sposób ukształtowana, że obie jej części, nie wystawione na działanie przy wsuwaniu i wysuwaniu, układają się na całym obwodzie oprawki, przez co wszelkiego rodzaju dalsze umocowanie staje się zbyteczne i prze-

suwanie sprężyny jest uniemożliwione. Zatrzask zostaje wsunięty w rozszerzenie 9 w kierunku strzałki *a*. Przymocowanie oprawki zatrzasku do części garderoby odbywa się w ten sam sposób, jak umocowanie zwykłego guzika, przez przyszywanie, zapomocą otworów 10, połączonych rowkiem 11 dla uniknięcia wystawiania nici.

Oprawka zatrzasku różni się jednak od znanych oprawek podobnego rodzaju tem, że szpara 12 w górnej ścianie 13 oprawki otrzymuje przy 14 i 15 rozszerzenia, których szerokość jest nieco większa, niż średnica wieńca 3 i przez której krawędzie przechodzą ramiona sprężyny 7. W ten sposób zatrzask może być wciśnięty w tem miejscu, albo wysunięty, co przy zaokrągleniu wieńca 3 i przy okrągłym poprzecznym przekroju sprężyny 7 jest łatwe do osiągnięcia. Dzięki temu zatrzask wykonywa do końcowego swego położenia krótką drogę. Zastosowanie zamknięcia zatrzasku przesuwalnego jednocześnie z zamknięciem zaciskowym stwarza zaletę łatwego wprowadzania i wyprowadzania zatrzasku z jego oprawki w tym wypadku, gdy łączone części garderoby przylegają do siebie na wąskiej przestrzeni i, będąc naciągnięte, nie pozwalają na przesuwanie na większej przestrzeni.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zamknięcie zatrzasku, tem znamienne, że zatrzask posiada formę cylindra o przekroju kształtu mniej więcej liry i płaską płytę głowicową, przechodzącą poprzez jego szyjkę przy stronie wsuwania, zaokrągloną na obwodzie i przylegającą do boków szyjki zatrzasku, która to płyta głowicowa zostaje wsunięta w oprawkę zaopatrzoną w płaską sprężynę, i utrzymywana w niej tą sprężyną.

2. Zamknięcie zatrzasku podług zastrzeżenia 1, tem znamienne, że szpara (12) do wprowadzania w górnej ścianie (13) oprawki otrzymuje dwa leżące naprzeciw siebie rozszerzenia (14 i 15), poprzez które występują wewnętrzne krawędzie ramion sprężyny (7) w celu możliwości wciśnięcia albo wysunięcia w tem miejscu zatrzasku.

3. Przesuwalne i naciskowe za-

mknięcie zatrzasku podług zastrzeżeń 1 i 2, z otworami do szycia w płycie głowicowej i w oprawce, tem znamienne, że otwory do szycia są połączone rowkami pomiędzy sobą, albo z zewnętrznymi krawędziami płyty zatrzasku, lub oprawki, w tym celu, by środki do umocowania nie wychodziły nazewnątrz i nie ścierały się.

Ella Post-Braeunlich.

Zastępca. M. Brokman,
rzecznik patentowy.

Fig.1

Fig.2

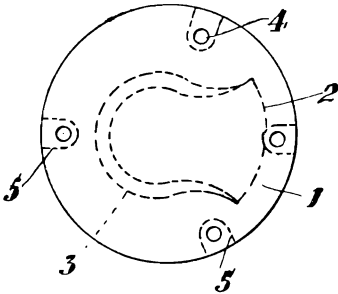

Fig.3

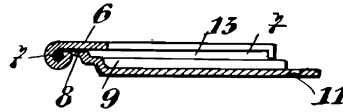

Fig.4

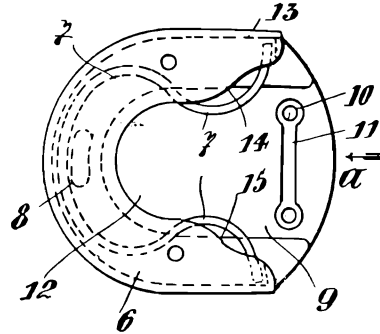

Fig.5

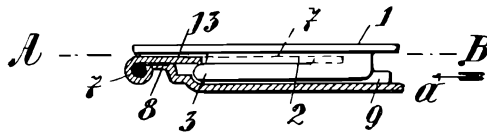

Fig.6

